

Kendelse

i

Faglig voldgift FV 2022-833

Lærernes Centralorganisation

(advokat Steen Hellmann)

Mod

Skatteministeriet

Medarbejder- og Kompetencestyrelsen

(advokat Lene Damkjær Christensen)

Afsagt den 4. oktober 2022

1. Tvisten

Sagen angår forståelsen af reglerne om løntillæg i § 4, stk. 1, i organisationsaftalen for lærere m.fl. ved institutioner for forberedende grunduddannelse (FGU). Spørgsmålet er, om alle lærere, som underviser i almene fag ved FGU, herunder i Privatøkonomi, arbejdspladslære, samarbejds-lære og erhvervslære (PASE), har ret til et løntillæg efter organisationsaftalens § 4, stk. 1.

2. Påstande

Klager, Lærernes Centralorganisation, har nedlagt følgende påstand:

Indklagede skal anerkende, at tillæg i henhold til § 4, stk. 1, i Organisationsaftale for lærere m.fl. ved institutioner for forberedende grunduddannelse (FGU) skal ydes alle lærere, som underviser i almene fag, herunder PASE (privatøkonomi, arbejdspladslære, samarbejds-lære og erhvervslære), og som opfylder kvalifikationskravene hertil i henhold til den gældende lovgivning for FGU.

Indklagede, Skatteministeriet, Medarbejder- og Kompetencestyrelsen, har påstået sig fri-fundet for den nedlagte påstand.

3. Sagens behandling

Sagen blev mundligt forhandlet den 15. september 2022 af en voldgiftsret bestående af konsulent Lene Vibjerg og chefkonsulent Palle Rom (udpeget af klager), kontorchef Anne Kathrine Braad og chefkonsulent Carsten Holm (udpeget af indklagede) og professor, dr. jur. Jens Kristiansen som opmand.

Under sagen afgav følgende forklaringer: Hanne Pontoppidan, Amalie Ferdinand, Sofie Plesner, Kirsten Overgaard Bach og Tina Feldt Jessen.

Da der efter procedure og votering ikke var flertal for en afgørelse blandt de partsudpegede medlemmer af voldgiftsretten, skal opmanden træffe afgørelse ved kendelse. Parterne er enige om, at sagen kan afsluttes ved en kendelse, der ikke indeholder en fuldstændig sagsfremstilling og gengivelse af de afgivne forklaringer og parternes procedurer.

4. Lovgrundlaget for den forberedende grunduddannelse

Den forberedende grunduddannelse (FGU) blev etableret ved lov nr. 697 af 8. juni 2018 om forberedende grunduddannelse (nu lovbekendtgørelse nr. 606 af 24. maj 2019) og lov nr. 698 af 8. juni 2018 om institutioner for forberedende grunduddannelse (nu lovbekendtgørelse nr. 836 af 14. juni 2022).

Med de to love blev der etableret en ny, samlet forberedende grunduddannelse for personer under 25 år, som har brug for forudgående faglig eller personlig opkvalificering for at kunne gennemføre en ungdomsuddannelse eller komme i beskæftigelse. Den nye forberedende grunduddannelse integrerede en række af de hidtidige uddannelsesstilbud, herunder almen voksenuddannelse og produktionsskoler.

Ifølge § 37 i lov nr. 697 af 8. juni 2018 om forberedende grunduddannelse (nu lovbekendtgørelse nr. 606 af 24. maj 2019) gælder følgende regel om ledelsens pligt til at sikre de fornødne underviserkompetencer hos underviserne:

”§ 37. Institutionens leder sørger for, at undervisere på forberedende grunduddannelse har de undervisningskompetencer, som følger af § 38, og som i øvrigt er nødvendige, for at de forsvarligt kan varetage de undervisningsopgaver, som den enkelte underviser skal varetage. Institutionen sørger herigennem for, at underviserne kan gennemføre deres undervisning i overensstemmelse med de faglige og pædagogiske krav til undervisningen, og således at undervisningen af den enkelte elev kan medvirke til, at eleven når sine mål for uddannelsen.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om kravene efter stk. 1.”

Uddannelsen består af såvel ”almene fag” som ”faglige temaer”. Ifølge lovens § 38 er der forskellige krav til de lærere, der underviser i henholdsvis almene fag og faglige temaer:

”§ 38. Den, der underviser i almene fag, skal have gennemført uddannelsen til lærer i folkeskolen og have undervisningskompetence fra læreruddannelsen eller tilsvarende faglig kompetence i de fag, som vedkommende underviser i.

Stk. 2. Den, der i dansk og matematik underviser elever med behov for at afklare, forbedre og supplere deres funktionelle færdigheder i læsning, stavning og skriftlig fremstilling og deres funktionelle regne- og matematikfærdigheder, skal have gennemført relevant uddannelse i henhold til lærerqualifikationskravene i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne eller have tilsvarende kvalifikationer.

Stk. 3. Den, der underviser i dansk som andetsprog, skal have gennemført uddannelsen til underviser i dansk som andetsprog eller have tilsvarende kvalifikationer.

Stk. 4. Den, der varetager undervisning inden for et fagligt tema, skal have gennemført en erhvervsuddannelse i et fag inden for det faglige tema, som vedkommende underviser i, eller have tilsvarende kvalifikationer og praktisk erfaring.

Stk. 5. Den, der varetager undervisning af elever med ordblindhed, skal have kvalifikationer svarende til de krav, der gælder herom efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne eller regler udstedt i medfør heraf, eller tilsvarende kvalifikationer.

Stk. 6. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om omfanget og indholdet af praktisk erfaring, jf. stk. 4.”

Det fremgår af afsnit 2.5.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget (L 199 i Folketingets samling 2017-18), at kravene til undervisere i almene fag ved FGU svarer til det der var gældende for undervisere på almen voksenuddannelse. I forarbejderne til § 26 i den dagældende lov om almen voksenuddannelse (afsnit 3.4 i de almindelige bemærkninger til L 56 i Folketingets samling 2007-08) var bl.a. anført følgende om kravene til undervisere:

”I det omfang uddannelsesinstitutionen vurderer, at en persons samlede viden, færdigheder og kvalifikationer reelt kan sidestilles med de formelle kvalifikationer, vil den pågældende kunne varetage undervisningsopgaver inden for almen voksenuddannelse.”

Kredsen af almene fag er opregnet i § 1, stk. 2, i Børne- og Undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 479 af 26. april 2019 om forberedende grunduddannelse. Det fremgår af bestemmelsen, at Privatøkonomi, arbejdspladslære, samarbejdsfag og erhvervslære (PASE) og Identitet og medborgerskab (IOM) hører til kredsen af almene fag. Den enkelte institution kan efter bekendtgørelsens § 1, stk. 3, beslutte tillige at udbyde Teknologiforståelse som et alment fag.

I Børne- og Undervisningsministeriets vejledning til loven og bekendtgørelsen (version 1, april 2020) er bl.a. anført følgende side 50f om de tre fag:

”De særlige FGU-fag identitet og medborgerskab, PASE (privatøkonomi, arbejdspladslære, samarbejdsfag og erhvervslære) og teknologiforståelse findes ikke som undervisningsfag/linjefag på læreruddannelsen. Her er det derfor op til institutionens leder at vurdere, om lærerens faglige kompetencer kvalificerer læreren til at undervise i det pågældende fag. Institutionslederen skal dermed sikre og dokumentere, at lærere i faget har de fornødne kompetencer til at undervise i

det. Ved vurderingen og dokumentationen af lærerens kompetencer kan institutionslederen tage udgangspunkt i fagets indholdsbeskrivelse sammenholdt med lærerens viden og færdigheder. Det kan fx være, hvis læreren har undervisningsfag/linjefag i nært beslægtede fag, eller læreren har særligt relevant erhvervserfaring.

I forhold til faget PASE findes der dog ikke umiddelbart nært beslægtede undervisningsfag/linjefag. Derfor må institutionens leder vurdere, sikre og dokumentere, at læreren har tilsvarende kompetencer i forbindelse med lærerdækning af faget. Det vil fx være hensigtsmæssigt, at læreren har en bred erhvervserfaring, som der kan trækkes på i undervisningen.”

5. Organisationsaftalen og baggrunden for tvisten

Lærernes Centralorganisation og Finansministeriet, Moderniseringsstyrelsen, indgik den 24. juni 2019 en organisationsaftale for lærere m.fl. ved institutioner for forberedende grunduddannelse (FGU).

Ifølge organisationsaftalens § 3 aflønnes lærere ved FGU med en fælles, anciennitetsbaseret basisløn for henholdsvis provinsen og hovedstaden. Aftalens § 4 indeholder følgende om tillæg til lønnen:

”§ 4. Tillæg

Lærere, der underviser i almene fag og opfylder kvalifikationskravene hertil i henhold til den gældende lovgivning for FGU, ydes et pensionsgivende tillæg på 9.850 kr. årligt.

Stk. 2. Lærere, som ikke får tillæg efter stk. 1, men opfylder kvalifikationskravene i henhold til den gældende lovgivning for FGU til at varetage undervisning inden for et fagligt tema, og som varetager undervisningsopgaver og/eller vejledningsopgaver, ydes et pensionsgivende tillæg på 6.850 kr. årligt.

Stk. 3. Der kan lokalt aftales funktionstillæg, kvalifikationstillæg, engangsvederlag og resultatløn efter reglerne i den til enhver tid gældende rammeaftale om nye lønssystemer.”

I resultatpapiret af 3. maj 2019 (og de indledende bemærkninger til Finansministeriets cirkulære af 1. juli 2019) er anført følgende om bestemmelsen i § 4:

”For så vidt angår organisationsaftalens § 4 om tillæg bemærkes det, at differencen på 3.000 kr. (niv. marts 2012) mellem tillægget til lærere, der underviser i almene fag, jf. stk. 1, og tillægget til lærere, der varetager undervisningsopgaver

og/eller vejledningsopgaver, jf. stk. 2, svarer til det særlige tillæg for udfasning af 60-årsreglen i *Organisationsaftale for lærere m.fl. ved almen voksenuddannelse, forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning.*”

Den konkrete anledning til tvisten er en henvendelse af 16. november 2020 fra en fællestillidsrepræsentant til ledelsen ved FGU Aarhus. I e-mailen anmoder fællestillidsrepræsentanten ledelsen om at sørge for, at lærere, der underviser i de almene fag PASE og IOM modtager tillæg efter organisationsaftalens § 4, stk. 1. Ved et fællesmøde mellem Lærernes Centralorganisation og Medarbejder- og Kompetencestyrelsen den 3. maj 2021 opnåede parterne ikke enighed om forståelsen af bestemmelsen. Medarbejder- og Kompetencestyrelse gjorde på mødet gældende, ”at FGU Aarhus har handlet i overensstemmelse med reglerne i organisationsaftale for lærere m.fl. ved institutioner for forberedende grunduddannelse (FGU)”.

I en e-mail af 26. april 2021 oplyste Styrelsen for Uddannelse og Kvalitet i Børne- og Undervisningsministeriet følgende til en medarbejder ved FGU Vestegnen:

”Vi har efterhånden set 2-3 sager, hvor Uddannelsesforbundet har påstået, at FGU-lærer-aftalens tillæg i § 4 skal fortolkes således, at enhver lærer, der underviser i et alment fag, uanset omfang, skal have tillæg i henhold til § 4, stk. 1. Der er stillet krav om alment tillæg for lærere, der underviser ned til 1 time ugentligt i PASE og resten af tiden i faglige temaer.

Styrelsen for Undervisning og Kvalitet er af den opfattelse, at der alene skal ske aflønning i henhold til FGU-overenskomstens § 4, stk. 1, når undervisning i almene fag udgør den overvejende del af den pågældende lærers undervisningsopgaver.”

Uddannelsesforbundet modtog mailen til orientering og tog afstand fra den tilkendegivne forståelse af § 4, stk. 1, på fællesmødet den 3. maj 2021.

6. Forklaringer

Hanne Pontoppidan har forklaret, at hun som formand for Uddannelsesforbundet var med til at forberede det nye lovgrundlag for FGU og forhandle den nye organisationsaftale for underviserne og konsulenterne ved uddannelsen. Forbundets position var, at lønniveauet fra VUC-uddannelsen i videst muligt omfang skulle overføres til FGU, men Finansmini-

steriet var skeptisk over for at give underviserne fra produktionsskolerne mere i løn. Forhandlingerne om det særlige tillæg endte med, at det høje tillæg skulle knyttes til undervisning i almene fag, så man undgik en opdeling i et A-hold med de tidligere VUC-undervisere og et B-hold med de tidligere produktionsskolelærere. Pejlemærket for forskellen på 3.000 kr. for de to tillæg var det aldersreduktionstillæg på 3.000 kr., som underviserne på VUC-uddannelsen havde modtaget efter VUC-overenskomsten. Det afgørende efter organisationsaftalens § 4 er, at underviseren er kvalificeret til at undervise i det almene fag. Det er tilstrækkeligt, at underviseren har det niveau, som linjefaget på læreruddannelsen er udtryk for. Alle undervisere på FGU har en personalemappe, hvor deres undervisningskvalifikationer er beskrevet. Der er ikke ”fine” og ”mindre fine” almene fag.

Anne Ferdinand har forklaret, at hun nu er forhandlingschef i Uddannelsesforbundet, og at hun – dengang som konsulent – næsten var med fra begyndelsen af forhandlingsforløbet. Hun kan tilslutte sig Hanne Pontoppidans forklaring. De gik ud fra, at det afgørende for at modtage tillæg efter § 4, stk. 1, var, om man underviste i et alment fag, og ikke om man kom fra VUC- eller produktionsskoleområdet. Det kom som en overraskelse for dem, da Børne- og Undervisningsministeriet i april 2021 tilkendegav, at det afgørende for at modtage tillægget var, at man overvejende underviste i et alment fag. Den opfattelse tog de klart afstand fra på fællesmødet i maj 2021.

Sofie Plesner har forklaret, at hun har forhandlet overenskomster i mere end 20 år, og at hun var teamleder i Moderniseringsstyrelsen på det tidspunkt, hvor organisationsaftalen blev forhandlet. Fra arbejdsgiverside foretrak man en simpel og enkel overenskomst for den nye uddannelse med én fælles basisløn kombineret med lokale lønforhandlinger. Det var en udfordring, at lønniveauet for VUC-underviserne var højt, mens det var lavt for produktionsskoleunderviserne. Uddannelsesforbundet havde fokus på forholdene for VUC-underviserne, mens Undervisningsministeriet helst ikke ville have forskelle i aflønningen af undervisere. Kun VUC-undervisere havde modtaget det særlige årlige aldersreduktionstillæg på 3.000 kr., og tillægget blev videreført som et tillæg for dem, der skulle undervise på VUC-niveau i den nye uddannelse. De drøftede ikke særskilt problematikken med de nye almene fag, herunder PASE. De to kriterier for tillægget i § 4, stk. 1, afspejler, at der var behov for en indhegning af tillægget. Det afgørende er, om man er almenlærer eller faglærer. Bemærkningen om § 4 i resultatpapiret kom vist med efter

ønske fra Uddannelsesforbundet og havde formentlig det formål at vise, at det tidligere aldersreduktionstillæg var blevet fastholdt i den nye aftale.

Kirsten Overgaard Bach har forklaret, at hun er teamleder i Børne- og Undervisningsministeriet. Hun har arbejdet med området i mange år, men var ikke inde over vejledningen til loven og bekendtgørelsen. Hun kan ikke erindre at have deltaget i forhandlingsmøder om tillægget. Der blev generelt talt om almenlærere og faglærere, også ved de informationsmøder, som de holdt sammen med Moderniseringsstyrelsen om den nye organisationsaftale. De tre nye fag er almene fag efter lovgrundlaget. Medarbejder- og Kompetencestyrelsen var med inde over, da de i en e-mail af 26. april 2020 til en FGU Vestegnen oplyste, at det afgørende for det høje tillæg var, om underviserens opgaver i overvejende grad var knyttet til et alment fag. Tanken var nok, at det skulle være almenlærere, der underviste i de nye almene fag, men det gør faglærere formentlig også i et vist omfang.

Tine Feldt Jessen har forklaret, at hun er HR-chef i Finansministeriet, og at hun tidligere har været kontorchef i Moderniseringsstyrelsen. Hun har deltaget i mange overenskomstforhandlinger og deltog også på sidelinjen i forhandlingerne om organisationsaftalen. Hun kan tiltræde Sofie Plesners forklaring. Det var en svær overenskomst at lave, fordi man skulle mixe højest- og lavestlønnede inden for området. Der var fokus på VUC-lærerne, og bemærkningen om tillægget i resultatpapiret kom ind for at gøre det klart, at VUC-lærerne havde fået aldersreduktionstillægget videreført. De så et spejl af § 4, stk. 1 og 2, i lovens § 38, stk. 1 og 4. Den ene gruppe havde en rettighed med, og det havde den anden gruppe ikke. PASE kom ikke op under de afsluttende forhandlinger.

7. Parternes synspunkter

Klager har navnlig anført, at det klart følger af ordlyden af organisationsaftalens § 4, stk. 1, at alle der underviser i almene fag og er kvalificeret til at gøre det skal have det høje tillæg. Der er enighed mellem parterne om, at PASE, IOM og Teknologiforståelse er almene fag. Det har ingen støtte i ordlyden eller parternes fælles forståelse, at tillægget kun skal ydes for undervisning i visse af de almene fag, eller at tillægget kræver overvejende undervisning i et alment fag. Alle, der underviser i et alment fag, skal være kvalificeret efter FGU-lovens § 38, stk. 1. Det fremgår af lovens § 38 og vejledningen, at kvalifikationskravet kan opfyldes af undervisere i de tre nye almene fag, herunder PASE, på anden

måde end ved en formel uddannelse. Det kan ikke tillægges særlig vægt, at tillægget udsprang af det tidligere aldersreduktionstillæg for VUC-undervisere. Det havde været nemt at præcisere i bestemmelsen, hvis tillægget kun skulle gælde for bestemte grupper af lærere. Det er op til ledelsen af den enkelte institution at beslutte, hvem der skal undervise i et alment fag og derved har ledelsen også kontrol over kredsen af undervisere, som skal modtage tillægget.

Indklagede har navnlig anført, at det ikke har været fremme under forhandlingerne af organisationsaftalen, at faglærere skulle undervise i almene fag og dermed være berettigede til tillæg efter organisationsaftalens § 4, stk. 1. Det var almenlærerne som gruppe, der var sigte på, fordi det var dem der tidligere havde aldersreduktionstillægget. I forhandlingsforløbet havde Uddannelsesforbundet fokus på VUC-lærerne skulle være i stand til at genkende deres løn. Problemet opstod udelukkende, fordi faglærere også begyndte at undervise i PASE, men de bruger generelt meget lidt af deres samlede tid på denne type undervisning. Det følger af ordlyden af § 4, stk. 1, punkt 3 i resultatpapiret og parternes fælles forståelse, at lærere ikke skal have tillæg for at undervise i PASE, IOM og Teknologiforståelse, medmindre de også underviser i et af de andre almene fag. FGU-lovens § 38, stk. 1, kan ikke anvendes i forhold til bl.a. PASE, da der ikke er noget specifikt kvalifikationsmål at holde undervisningen op imod. Man har forsøgt at hegne tillægget i § 4, stk. 1, bedst muligt ind, og det ville ikke have været hensigtsmæssigt med mere præcise kvalifikationskrav. Det ville have været nærliggende at knytte tillægget til lærere, der underviser i almene fag og undladt kvalifikationskravet, hvis alle der underviser i et alment fag skulle have tillægget. At Børne- og Undervisningsministeriet i en e-mail til en FGU-institution har peget på, at tillægget tilkommer undervisere, der overvejende bruger deres tid på undervisning i almene fag, kan vel ses som en mulig praktisk rettesnor, som i øvrigt vil føre til samme praktiske resultat.

8. Opmandens begrundelse og resultat

Spørgsmålet i sagen er, om undervisning i de almene fag Privatøkonomi, arbejdspladslære, samarbejds lære og erhvervslære (PASE), Identitet og medborgerskab (IOM) og Teknologiforståelse er omfattet af FGU-organisationsaftalens § 4, stk. 1, og i givet fald om et tillæg efter bestemmelsen er betinget af, at underviseren bruger den overvejende del af sin tid på at undervise i almene fag.

Ifølge ordlyden af § 4, stk. 1, er der to betingelser for at modtage tillæg, dels at læreren ”underviser i almene fag”, dels at læreren ”opfylder kvalifikationskravene hertil i henhold til den gældende lovgivning for FGU”.

Det er nærliggende at forstå udtrykket ”almene fag” i bestemmelsen på samme måde som det tilsvarende udtryk anvendes i lovgivningen om den forberedende grunduddannelse, da aftalen er indgået som konsekvens af og med kendskab til lovgivningen. Privatøkonomi, arbejdspladslære, samarbejdsfag og erhvervslære (PASE), Identitet og medborgerskab (IOM) og Teknologiforståelse hører efter FGU-bekendtgørelsens § 1, stk. 2 og 3, til kredsen af almene fag. Fagene må dermed også anses for at være omfattet af udtrykket ”almene fag” i organisationsaftalens § 4, stk. 1.

Det kan diskuteres, om en lærer reelt ”underviser” i almene fag, hvis det kun sker med nogle få timer om ugen, mens arbejdstiden i øvrigt går med andre arbejdsopgaver. Heroverfor står imidlertid, at der efter ordlyden ikke stilles krav til omfanget af undervisningen i almene fag, og at det ville have været nemt at præcisere, at bestemmelsen kun skulle omfatte lærere, der ”overvejende underviser” i almene fag, dersom parterne havde været enige herom. Det er på denne baggrund mest nærliggende at forstå ordlyden således, at det er tilstrækkeligt at undervise i et alment fag, mens der ikke stilles krav til omfanget af undervisningen.

Efter de afgivne forklaringer af Sofie Plesner og Tina Feldt Jessen har indklagede forudsat, at tillægget efter § 4, stk. 1, kun skulle omfatte ”almenlærere” og ikke ”faglærere”, da differencen på 3.000 kr. på tillæg efter § 4, stk. 1 og 2, var en videreførelse af et tidligere tillæg for VUC-lærere. Der er imidlertid ikke godtgjort en fælles forståelse herom mellem parterne, herunder ved de fremlagte referater af forhandlingsmøder. Bemærkningen i resultatpapiret kan – i mangel af mere sikre holdepunkter i ordlyden af § 4, stk. 1 – heller ikke anses for en anerkendelse fra klager af, at tillægget alene skulle tilkomme ”almenlærere”.

Lærere, der underviser i Privatøkonomi, arbejdspladslære, samarbejdsfag og erhvervslære (PASE), Identitet og medborgerskab (IOM) og Teknologiforståelse opfylder dermed den første af de to betingelser for at modtage tillæg efter § 4, stk. 1. Det gælder også i tilfælde, hvor undervisningen kun udgør en mindre del af deres samlede arbejdsopgaver ved institutionen.

Det er ydermere en betingelse for at modtage tillæg efter bestemmelsen, at læreren ”opfylder kvalifikationskravene hertil i henhold til den gældende lovgivning for FGU”. Bestemmelsen må efter sin ordlyd naturligt forstås således, at betingelsen er opfyldt, hvis læreren er kvalificeret til at undervise i det almene fag efter FGU-lovens § 38.

Ifølge FGU-lovens § 38 skal den, der underviser i almene fag, have gennemført uddannelsen til lærer i folkeskolen og have undervisningskompetence fra læreruddannelsen eller tilsvarende faglig kompetence i de fag, som vedkommende underviser i.

Opmanden lægger i forhold til undervisningskvalifikationer for de tre omtvistede almene fag den forståelse af bestemmelsen til grund, som kommer til udtryk i Børne- og Undervisningsministeriets vejledning til loven, der ikke er blevet anfægtet af nogen af parterne under sagen. Ifølge vejledningen findes de tre fag ikke som undervisningsfag/linjefag på læreruddannelsen, og det afgørende er derfor, om institutionens leder vurderer og dokumenterer, at læreren ud fra et andet grundlag er kvalificeret til at undervise i et af fagene. Ved vurderingen og dokumentationen af lærerens kvalifikationer kan lederen ifølge vejledningen tage udgangspunkt i fagets indholdsbeskrivelse sammenholdt med lærerens viden og færdigheder. Specifikt i forhold til Privatøkonomi, arbejdspladslære, samarbejds-lære og erhvervslære (PASE) fremhæver vejledningen, at det vil ”være hensigtsmæssigt, at læreren har en bred erhvervserfaring, som der kan trækkes på i undervisningen”.

Der er således ikke tvivl om, at en lærer efter FGU-lovens § 38 skal opfylde nogle kvalifikationskrav for at kunne undervise i Privatøkonomi, arbejdspladslære, samarbejds-lære og erhvervslære (PASE), Identitet og medborgerskab (IOM) og Teknologiforståelse. Det er efter lovens § 37 op til lederen af institutionen at sikre og dokumentere, at læreren reelt har de kvalifikationer, der skal til for at kunne undervise i et af de tre fag.

Der er ikke grundlag i det fremlagte materiale og de afgivne forklaringer for at give dette led af bestemmelsen en mere snæver forståelse end den, der umiddelbart følger af ordlyden. Opmanden lægger tillige vægt på, at det havde været nærliggende at præcisere en mere snæver forståelse af kvalifikationskravet, dersom det skulle have været gældende.

Lærere, der underviser i de tre fag, må på denne baggrund antages også at opfylde den anden betingelse i organisationsaftalens § 4, stk. 1.

Det følger sammenfattende af det anførte, at klageren i det hele skal have medhold i den nedlagte påstand.

Thi bestemmes:

Indklagede, Skatteministeriet, Medarbejder- og Kompetencestyrelsen, skal anerkende, at tillæg i henhold til § 4, stk. 1, i Organisationsaftale for lærere m.fl. ved institutioner for forberedende grunduddannelse (FGU) skal ydes alle lærere, som underviser i almene fag, herunder PASE (privatøkonomi, arbejdspladslære, samarbejdsfag og erhvervslære), og som opfylder kvalifikationskravene hertil i henhold til den gældende lovgivning for FGU.

Hver part skal bære egne omkostninger ved sagens behandling og betale halvdelen af opmandens honorar.

Jens Kristiansen